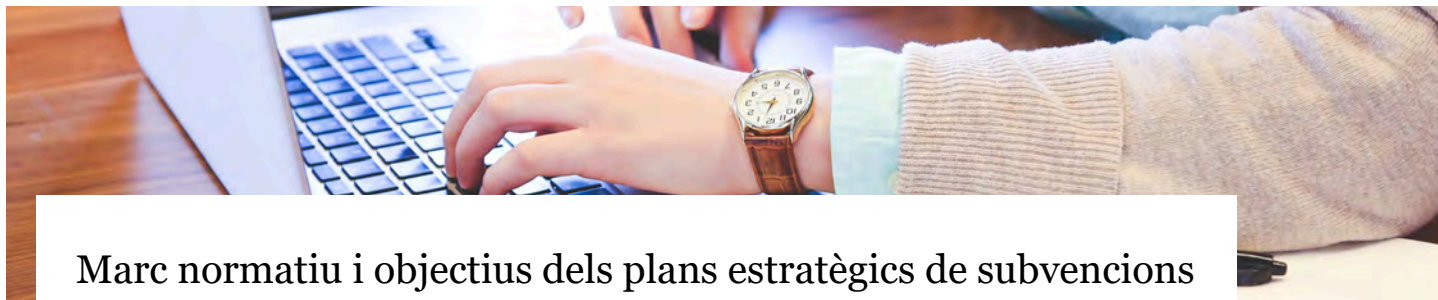

EAPC - Gestió i control de subvencions i ajuts

Marc normatiu i objectius dels plans estratègics de subvencions

31-03-2023

L'article 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic, fixa com un dels principis que ha de respectar l'Administració pública en la seva actuació planificar i dirigir per objectius i controlar la gestió i l'avaluació dels resultats de les polítiques públiques.

En aquest sentit, en l'àmbit de les subvencions, l'article 8 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (LGS), estableix que els òrgans de les administracions públiques o qualsevol ens que proposin l'establiment de subvencions han de concretar prèviament en un pla estratègic de subvencions els objectius i els efectes que es pretenen amb la seva aplicació, el termini necessari per aconseguir-lo, els costos previsibles i les fonts de finançament, i supeditar-se, en tot cas, al compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària.

La regulació dels plans estratègics de subvencions està desenvolupada en el Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (RLGS), concretament a la secció primera del capítol III del títol preliminar, on es desenvolupen, entre altres aspectes, els principis rectors, el contingut, les competències per ser aprovades i la seva avaluació i seguiment.

Per tant, podem dir que els plans estratègics de subvencions es conceben com un instrument necessari per connectar la política d'assignació pressupostària als rendiments i objectius assolits en cada política pública gestionada mitjançant subvencions.

L'exigència de disposar d'un pla estratègic de subvencions s'incardina en l'obligació legal que la despesa pública respongui als principis de màxim rigor econòmic, austeritat, eficiència en l'ús de recursos disponibles, qualitat dels serveis prestats i transparència en la gestió pública. D'aquesta manera, una planificació de les subvencions hauria de facilitar la coherència i l'eficiència de les actuacions de les administracions públiques, i ajudar a evitar possibles encavalcaments entre si. A més a més, també hauria de facilitar el control de l'estabilitat pressupostària i permetre al ciutadà conèixer la determinació de subvencions i la seva distribució en funció de les polítiques públiques contingudes en els programes de govern.

Cal tenir en compte, però, certes modificacions i la doctrina que la legislació i la jurisprudència, respectivament, han dut a terme pel que fa als plans estratègics de subvencions.

D'una banda, cal destacar la jurisprudència establerta per la Sentència del Tribunal Suprem (TS) de 4 de desembre de 2012, que declara que l'article 8.1 de la LGS ha de ser interpretat en el sentit que l'aprovació d'un pla estratègic de subvencions, prèviament a l'establiment de qualsevol subvenció, constitueix un requisit essencial del procediment subvencional, de manera que l'incompliment d'aquesta obligació per part de l'administració pública o ens públic convocant dels ajuts públics pot determinar la nul·litat de l'ordre de convocatòria de la subvenció. Així mateix, el TS, en la Sentència 543/2022, de 9 de maig, subratlla amb claredat que el pla estratègic de subvencions constitueix un instrument de planificació de polítiques que ha de ser aprovat prèviament a la regulació de la subvenció, de manera que constitueix un requisit essencial. En aquesta Sentència declara que la conseqüència de l'absència d'aquest pla implica, no l'existència d'un simple vici formal del procediment, sinó un vici substancial (nul·litat de l'article 47 de la Llei de procediment administratiu comú), tal com es va considerar a la Sentència del TS de 26 de juny de 2012.

De l'altra, la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, en la disposició final tretzena, modifica el citat article 8 de la LGS introduint com a novetat que les bases reguladores de cada subvenció han de fer referència al pla estratègic de subvencions en el qual s'integren, i assenyalar de quina manera contribueixen a la consecució dels seus objectius i, en tot cas, s'ha de motivar per què cal establir una nova subvenció, fins i tot encara que no estigui establerta en el pla, i la manera en què n'afecta el compliment.

A l'últim, cal recordar que el Reial decret 130/2019, de 8 de març, pel qual es regulen la base de dades nacional de subvencions i la publicitat de les subvencions i la resta d'ajuts públics, va introduir un nou paràgraf a l'article 13 del RLG, en el qual assenyala que els plans estratègics de subvencions i les seves actualitzacions s'han de publicar en el Sistema Nacional de Publicitat de Subvencions i Ajuts Públics, i estableix que la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de dictar les instruccions oportunes per posar en marxa la publicació esmentada.

Per concloure, i en paraules de l'exposició de motius de la LGS, amb aquesta planificació es vol aconseguir un increment dels nivells d'eficiència i eficàcia en la gestió de la despesa pública subvencional. A més, per millorar l'eficàcia, s'estableix a la LGS la necessitat d'elaborar un pla estratègic de subvencions que introdueixi una connexió entre els objectius i els efectes que es volen aconseguir, amb els costos previsibles i les fonts de finançament, amb l'objectiu d'adequar les necessitats públiques a cobrir mitjançant les subvencions amb les determinacions de recursos disponibles previs al naixement de la subvenció i de manera pluriennal.

Aquesta planificació adquireix una gran rellevància que cal tenir en compte: la importància quantitativa i qualitativa de l'activitat subvencional de les entitats integrants del sector públic, la utilització de l'activitat subvencional com a eina per implementar polítiques públiques, així com l'absència de contraprestació en la concessió de subvencions, que fan encara més necessària la determinació d'objectius.

Marta Mas Valentí

Tècnica de serveis econòmics amb adscripció a Intervenció - Control Financer de la Diputació de Girona